

Stanisław Madajski, Zbigniew Błaszczyk

Przywóz, pow. Wieluń

Informator Archeologiczny : badania 1, 182-184

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

P O B I T N E, pow. Rzeszów

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Ewa Szarek - Waszkowska w okresie 18 - 23.IX., finansował WKZ w Rzeszowie.

Badania prowadzone były na wzgórzu zwanym "Skałka" i miały charakter sondażowy.

Ustalono, że na środkowej części wzgórza znajduje się osada z okresu rzymskiego.

Drugie stanowisko zlokalizowano na północnym stoku wzgórza, gdzie znaleziono mało charakterystyczne ułamki ceramiki i krzemienno mezolityczny grocik.

Obydwa stanowiska znajdują się na polu należącym do Piotra Chłandy.

P R A N D O G I N, pow. Miechów

patrz wczesne średniowiecze.

P R U S Z C Z G D A Ń S K I
pow. Gdańsk

patrz okres lateński

P R Z Y W Ó Z, pow. Wieluń

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadzili Stanisław Madajski i Zygmunt Błaszczuk w okresie od 4 - 26.IX., finansował WKZ w Łodzi.

Badania na stanowisku Ia były kontynuacją prac rozpoczętych. Przebadano 3¹/₄ ara osady leżącej na lewym brzegu Warty, która płynie tu z zachodu na wschód. Południowy skraj osady dochodził

do brzegu rzeki, od północy ograniczała ją wysoka krawędź terasu rzeki.

W trakcie badań znaleziono dymarkę, która łącznie z dużą ilością żużli na całym terenie świadczy o hutniczym charakterze osady.

Dymarka kształtem przypominała walec w środku wydrążony. Jej wewnętrzna średnica wynosiła ok. 80 cm, tyleż samo głębokość. Całość była dobrze zachowana, mimo niewielkiej głębokości, na jakiej znajdował się jej wierzchołek - 15 cm. Grubość glinianych ścian w granicach 20 - 30 cm.

Na dnie dymarki leżały węgle drzewne, w górnej partii żużel w ilości ponad 100 kg a także szara ziemia z kilkoma ułamkami ceramiki, w tym jeden czarnej.

Od strony SW przylegało do ścian dymarki zagłębienie wchodzące "językiem" pod jej dno. Być może był to przewód wentylacyjny.

Poza tym znaleziono parę ułamków naczyń zasobowych z kremami oraz kilka ułamków ceramiki siwej. Napotkano na ułamki ceramiki czarnej, niektóre zdobione meandrami. Przeważała jednak ceramika chropawa, grubościenna.

Z zabytków metalowych znaleziono m. in. 2 żelazne groty strzał: jeden czworograniasty z trzpieniem i jeden liściowaty z tulejką, krzesiwo, ostrogę żelazną oraz kłódkę brązową w kształcie cylindra z przyległą rurką żelazną.

Z dotychczasowych obserwacji wynika, że zachodnia część osady miała charakter mieszkalny - tu koncentruje się większość jam i ceramiki, wschodnia, prawdopodobnie przemysłowy - odkryto tutaj właśnie wyżej wspomnianą dymarkę a w poprzednim roku porupane ściany z innych pieców.

Osadę można datować na późny okres rzymski. Zamieszkiwała ją ludność grupy przeworskiej kultury wenedzkiej. Być może, była ona zamieszkiwana jeszcze u progu okresu wędrówek ludów.

Prace wykopaliskowe w Przywoziu zamierza się kontynuować w następnych latach.

P S A R Y, pow. Góra

Zakład Archeologii Śląska

IHKM PAN

Badania prowadziła dr Teresa Różycka, finansował WKZ we Wrocławiu.

Badania wykopaliskowe dotyczyły osady i ośrodka hutniczego z okresu wpływów rzymskich. Zbadano część osady, odkrywając 2 jamy, w tym jedną z paleniskiem ułożonym z przepalonych kamieni polnych z żwirem, ceramikę i kości zwierzęce. Zbadano też 4 piece hutnicze typu Kunów, datowane na okres wpływów rzymskich.

W roku przyszłym planuje się dalsze badanie wykopaliskowe celem wyjaśnienia zasięgu osady, charakteru gospodarki jej mieszkańców oraz zasięgu ośrodka hutniczego, opracowania typologii pieców hutniczych, wyjaśnienia przy współpracy metaloznawców procesów metalurgicznych zachodzących w odkrytych piecach hutniczych itp.

R A D W A N I C E,
pow. Wrocław

Muzeum Archeologiczne we
Wrocławiu

Badania prowadziła dr Irena Kramarkowa w okresie 15 - 27. IX., finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu.

Badania osady z okresu wpływów rzymskich były kontynuacją sezonu 1965. Objęły one teren przyległy do odkrytego w 1965 r.